

населени места) трябва да се обособят като отделен регион. Мрежата от „Вороной полигони“ се генерира около населените места, а полученият образ е уникален, тъй като прехвърля всички първоначални атрибутивни данни от изходните точкови обекти към новосъздадените региони. Веднъж създадена мрежата, става възможно да се визуализира и да се сравнява всякаква информация, прикачена към региона. Чрез изчисляване на площта на полигоните, прикачвайки тази площ като признак (свойство, качество) на точката, могат да се правят различни пространствени анализи. В изследването се използва именно този вид моделиране и декомпозиране на пространството при изчисляване на отделните показатели (коефициенти) и при очертаването на териториите с компактно заселване на даден етнос (съответно условната и фактичката им площ на разселване).

Една от крайните цели на регионалните изследвания е районирането и разпределението на териториалните единици според значенията на научно подбрани показатели. В настоящия труд в основата на прокарването на границите между отделните райони стои групирането на териториалните единици по структурен признак на базата на индуктивния подход. Като такъв признак се използва относителният дял на ромското население по населени места. Групирането на населените места се извършва според близостта на структурите на населението им и броят на групите се основава на целевия принцип на изследването. Населените места са определени в пет групи, като обособяването им не е извършено самоцелно и отговаря на приетите критерии за очертаване на ареалите с висока концентрация на ромско население. Населените места са групирани в седем групи – до 5 % роми; 5-10 %; 10-20 %; 20-30 %; 30-40 %; 40-50 %; и над 50 %. При очертаването на ареалите с висока концентрация на роми се взимат предвид групите селища с над 20 % ромско население. Останалите групи не се отчитат при очертаването на ареалите, но представляват действителната дислокация на ромското население.

След окончателното групиране на териториалните единици в по-еднородни групи, те могат да се районират, като всички единици от дадена група се заштриховат или отбелязват с определен цвят на съответната картограма за страната. Когато две и повече от тях са в териториално съседство, те образуват един район (Х р и с т о в, 2006). Отчитайки генерализацията и съответния мащаб териториите със случайни или несвойствени за съответния район стойности се елиминират, за да се запази целостта на района. В случая това е постигнато чрез използването на комбинация от два метода – „Inverse distance Weighted” (IDW) (фиг. 3Б) и „Hot Spot Analysis” (HSA) (Фиг. 3В). IDW е метод на интерполация, чрез който слой с точкови обекти се трансформира в растерно изображение. В случая под точков обект (клетка) се има предвид населено място, а под стойности – относителният дял на ромите в него. При трансформирането в растерно изображение изчисляването на стойностите в определена клетка се извършва чрез усредняване на стойностите на съседните клетки и по-близо разположената клетка до населеното място с високи